„Danskeren,"

ET NYHEDS- OG OPBYGGELSES-BLAD FOR DET DANSKE FOLK I AMERIKA.
udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.

„Danskeren" udgaar Onsdag i hver Uge.
Pris pr. Aargang:
De Forenede Stater $1.50. Udlandet $2.00
Bladet betales i Forskud.
Bestilling, Betaling, Adresseforandring etc. med Undtagelse af Bidrag til Bladets Indhold adresseres
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Alle Bidrag til Bladets Indhold — Korrespondancer, Afhandlinger og andre Artikler — sendes til dets Redaktør:
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second class matter.

Advertising rates made known upon application.

I Tilfælde af, at Bladet ikke modtages regelmæssigt, bedes man klage til det stedlige Postkontor. Skulde dette ikke hjælpe, bedes man henvende sig til „Danskeren"s Kontor.

Naar Læserne henvender sig til Folk, som averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysning om det averterede, bedes de altid omtale, at de saa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

I „Folkebladet" meddeles, at den norske Frikirke har bestemt at samle et Fond af Hundred Tusinde Dollars ($100,000) til Augsburgs Seminar. Ved Siden af denne Fondsindsamling har Frikirken en Indsamling til Betaling af Gæld og en anden til løbende Udgifter.

Sprogproblemet i vore Menigheder. Derom skriver Bladet Augustana: „Der fordres stor Visdom, parret med Kærlighed, for at kunne løse dette Problem, saa at vorBirksomhed ikke skades derved. Paa den ene Side har man efter vort Skøn overdrevet Spørgsmaalets Betydning, og vi kunde henvise til konkrete Tilfælde som Bevis for, hvorledes man afstedkom Skade. Men paa den anden Side kan der nok ogsaa refereres til Tilfælde, da der fristedes Tab derved, at man forsømte, at vise Imødekommenhed, hvor det virkelig behøvedes at drive Virksomheden i Landets Sprog.

Godt Haab for Tyrkiet. Dr. J. L. Barton, som er Sekretær ved det store amerikanske Missionsselskab (Amer. Board), har i „The East a. t. West" skrevet en Artikel, i hvilken han udvikler, at der er godt Haab for det tyrkiske Folks Fremtid.

Dr. Barton paapeger, at Samhørigheden i Islam er rokket ikke lidt ved de sidste Aars Begivenheder. Kalifen har mistet Ledelsen. De tyrkiske Muhammedanere taler aabent om deres Religions Afmagt overfor deres Lands virkelige Behov. Der er ogsaa mange af dem, der anser Behandlingen af Armenierne for umenneskelig og ikke stemmende med Muhammedanismen.

Indianerne i Alaska er ifl. Frank G. Carpenter næsten alle Kristne. Missionærerne har arbejdet blandt dem i flere Generationer med det Resultat, at fremmede nu kan bo trygt iblandt dem fra Ketchikan til Point Barrow. Da Russerne opdagede Alaska var de indfødte vilde, og ti Aar efter, at Amerika købte Landet, udelukkedes Eskimoerne fra de befæstede Handelsposter Sitka og St. Michael, for at Indbyggerne skulde kunne hvile i Ro om Natten. I flere Aar vovede ingen Hvalfanger at standse Natten over i Cape Prince of Wales, og den, som rejste gennem Ødemarken, reflekterede Livet. Nu kan hvem som helst med Hunde og Slæde trygt rejse igennem Landet. — Presbyterianere, Baptister, Metodister og de mærkte Brødre driver Mission der.

Stavanger Domkirke skal nu ifl. Beslutning af Kirkeraadet holdes aaben hver Dag for Folk, som maatte ønske at gaa derind for Bøn. I den Anledning skriver et norsk Blad:

De katolske Kirker er altid rede. Favnen altid aaben. Det gaar stille for sig, ganske ubemærket, den naturligste Ting af Verden. Det er en høitidsfuld og ligetil Imødekommen af ens Stemning. Den fattiges og den riges. Har noget Menneske nogen Sinde set en rigtig fattig Mand eller et rigtig nedbrudt Menneske vove sig ind i en lutherst Kirke?

Uden at sige noget imod at lade Kirker staar aabne for Bøn kan her dog passende henvises til Jesu Ord: Gaa ind i dit Kammer, og luk din Dør og bed til din Fader, som er i Løndom osv. (Matth. 6, 6.)

Det gamle Julebudskab.

Det var engang nyt, nu er det gammelt. Ikke endnu i 1916 er de, for hvem Budskabet om Jesu Fødsel har lydt et Liv igennem, bleven træt af at samles om det og betragte det.

Tænk dig blot een, blot een eneste, anden, om du kan, hvis Fødselsdag man ikke er bleven træt af at fejre! blot een eneste, hvis Fødselsfest Millioner, ja Millioner i Hundredvis ikke er bleven træt af at helligholde. Og saa det ene Hundredaar efter det andet!

Tænk dig, om du kan, et Ord, der lød ved noget andet Menneskes Fødsel, og som man ikke blev træt af at betragte et Liv igennem! — som Slægt efter Slægt ikke blev træt af at lytte til!

Og endnu eet. Det er ikke engang hans eget Folk, der fejrer Jesu Fødselsdag; det er forskellige Nationer, hvide, gule, røde, sorte Mennesker, der glæder sig over Jesu Kristi Fødsel!

Han, der dømtes af sit eget Folk, af den gamle Verdens Gudsfolks, som Gudsbespotter, han, der af Verdens fremmeste Folk paa den Tid dømtes til at dø paa et Kors, blandt Misdædere, det er hans Fødsel, vi fejrer, hans Fødsel hele den civiliserede Verden fejrer i Julen!

Er det ikke Grund nok til at standse og spørge, hvad Aarsagen dertil kan være?

Er du en Spørger, der vil vide Aarsagen til dette mageløse, læg saa Mærke til følgende: Han, hvis Fødsel vi taler om, blev født i en Stald, i en fremmed Stald i en fremmed By!

Men — — Vismænd var kommen langt inde Øst fra for at hylde ham, for at ofre ham fyrstelige Gaver.

Et fattigt Barn i en Krybbe i en fremmed Stald hyldes af Vismænd paa fyrstelig Vis!

Aa ja, men Forundringen stiger: Sendebud fra Himlen kommer ned og taler om dette Barns Fødsel. Een hel Skare af Engle synger hans Vuggesang, en Vuggesang, der omspænder Himmel og Jord, Gud og Mennesker.

Men det er ikke for Fyrster eller Hofmænd, ikke for de øverste Klasser i Storstæderne, de taler og synger, det er for fattige Hyrder, som holder Nattevagt paa Marken over deres Hjord.

Der blev samme Nat vendt op og ned paa Verdensforholdene; rig og fattig skifter Rolle.

Men din Forundring stiger maaske, og du faar ikke Svar paa dit Spørgsmaal.

Lyt saa blot til, hvad den himmelske Budbringer figer til Hyrderne: „Jeg forkynder eder en stor Glæde, som skal være for hele Folket. Thi eder er i Dag en Frelser født."

Deri finder du Grunden til det mageløse. En Frelser for dem, en Frelser for de enkelte Mennesker og for hele Folket.

Verden kendte til Religion før den Tid, den kendte til flere Religionssystemer. Den kendte til Filosofi og filisofiske Systemer, den kendte ogsaa til Kunst. Men en Frelser kendte den ikke,

Deri ligger hele Hemmeligheden. Det Barn, der fødtes i Stalden i Bethlehem og lagdes i Krybben — da hans Moder og Joseff som Ætlinge af David ifølge den romerske Kejsers Befaling, at der skulde holdes Mandtal, var kommen til den gamle Davids-Stad — han er virkelig, hvad Englen sagde — en Frelser.

Det er det, den ene efter den anden, der troede paa ham, ja Tusinder og Millioner, som troede paa ham, har erfaret.

Han hjalp dem af med deres Synd, han gav dem Magt til at vorde Guds Børn paany, han oprejste dem og gav dem Kraft til at leve et nyt Liv, han genoprettede, hvad der var nedbrudt ved Synden.

Læg blot Mærke til, hvor Kristi Evangelium bliver forkyndt og troet, der sker Frelse, der sker Oprejsning, der bliver, som Digteren siger „et ganske andet Liv."

Fordi det er en Virkelighed, at Jesus Kristus er Frelser, fordi det er Virkelighed, hvad Grundtvig synger:

Jesus er Navnet mageløst,
Baaret af Herren med Ære,
Deri al Naaden er udøst,
Som kan i Sandheden være.
Frelser for alt, hvad frelses kan,
Vor og al Verdens Frelsermand,
Det er vor Jesus, den Kristus—

derfor er Julebudskabet blevet saa gammelt, uden at de, som engang har lært at glæde sig ved det, bliver træt af det.

Julehilsen.

J. P. Heede.

Glædelig Jul! og velkommen til Fest,
Baade gammel og ung fra Øst og fra Vest,
Mens vi standser vor travleste Færden.
Under Kirkens højnende hvælvede Tag
Vi er samlet paa denne Guds hellige Dag
Fri fra Larmen derude i Verden.

Glædelig Jul! Det er Fest for Guds Søn,
Der som Barn blev født af en Jomfru skøn
Under Kimen af Himmelens Klokker
Gennem Engelens Lovsang forkyndtes der Fred
Til en Verden af Møje og Strid og Fortræd.
O! hvor den Kimen dog lokker.

Glædelig Jul! Det er Fest for de smaa,
Og vi alle maa med iblandt Børnene staa,
For med dem at vor Herre lovsynge
Haand i Haand vi om Juletræet kredse i Ring
Med Lovsangens Toner i løftende Sving
Mens paa Naadebølger vi gynge.
Glædelig Jul! Det er Himmel paa Jord,
Hvor Guds Fred og Guds Glæde lovsynges i Kor,
Gud Fader er selv der til Stede,
Vor Fest vil han signe med Julenatsglans,
Og tjenende Engle vil højne vor Sans,
Fredsfyrsten vort Hjerte berede.

Glædelig Jul! Det er Mindernes Fest,
Det Tankens Lønspring fra Hjemmet bedst
Med Mor og Far ved vor Side.
Ud af Mindernes Skatte vi vil binde en Krans
Om den Gravsten derhjemme — baade hendes og hans,
Der bar os paa Arme saa blide.

Glædelig Jul! Det er Gavernes Fest
At yde eller nyde — hvilket er bedst?
Vor Herre berømmer det første.
Han lagde jo Gaven saa rig i vor Haand
Med Glæde at give — det virke hans Aand
Den Glæde er vist blandt de største.

Glædelig Jul! Det er Fest i Guds Hus,
Under Orgeltonernes milde Brus
Vi os samle mens Klokkerne kalder.
Med Julefredsfylden vi ile derind
Med Smil i vort Øje og med Mildhed i Sind
Mens al Mismod til Jorden falder.

Glædelig Jul! Det er Fest i vort Hjem,
Mens de mange med Vaaben maa kæmpe sig frem
Paa den blodige Slagmark derude
Herre, sign os i Naade, at vi maa til sidst
Holde Jul med de frelste i Himmerig hist
Hvor Krigsulve aldrig mon tude.

Et Juledigt.

(Af St. St. Blicher.)

Midt i Natten, midt i Vintrens Hjerte
Fødtes den, som bar en Verdens Smerte
I sit rene, himmelstærke Bryst;
Som forjog den tunge Sjæleslummer,
Som til Haab forvandled dybest Kummer,
Og Fortvivlelse til hellig Lyst.

Hvi i Krybben? Hvi i Armods Pjalter
Svøbtes den, som rejste Naadens Alter,
Paa hvis Fodtrin Konger knæler ned?
Hvorfor smykker ej et Purpurklæde
Den, som dog engang paa Kongesæde
Trone skal i Lysets Herlighed?

Hvi i Mørke? Burde Solen ikke
Smile glad med sine Straaleblikke
Til det underbare Kongenor?
Hvi i Vintren? Burde Sommerpragten
Ikke hilse den, som knytted Pagten
Mellem Himlen og den faldne Jord?

— Jo! i Kulden just maa Luen brænde,
Just i Mørket maa den Gnist sig tænde,
Som ej Nat og Vinter slukker mer.
Lavt, i Løndom, maa det Frø nedlægges,
Hvoraf Livsens sjønne Træ udklækkes,
Som Udødeligheds-Frugten bær.

Ydmygt maa den Lysets Drot fremtræde:
Dyden ene er hans Kroningsklæde,
Taalmod ene er hans Heltemod.
Sandhed er hans Sværd, et Kors hans Trone,
Tornekransen er hans Kongekrone,
Og hans Purpur er hans eget Blod.

Intet Flitterskær af jordisk Vælde
Skal den Højes Alterglans vanhelde —
Guld og Diamanter er kun Muld.
Nattehimlens tusind Solsystemer
Er hans evigklare Diademer,
Sandheds Morgenrøde er hans Guld.

Indsendt af N. N.

Englenes Sang

paa Bethlehems Marker, 1916.

Mel.: Min Jesus, jeg længes helt leve for dig.

Du mægtige Stjerne af Jakob, bryd frem
I straalende Glans for de tusinde Hjem,
Lys Fred i hvert sørgende Hjerte paa Jord,
Bring Trøst, o bring Trøst til hver grædende Mor.
Kom Fredsdue, kom fra Bethlehems Stad
Med lægende Urter og Olieblad!

Lys Fred over Slægten! den Freden forlod,
O Jorden, o Jorden, den damper af Blod!
Kast Lys, o kast Lys for de kæmpendes Fod!
Saa Dødsenglen flygter—han staar dem imod.
Kom Fredsdue, kom fra Bethlehems Stad
Med lægende Urter og Olieblad!

I Dødsnattens Rædsel, hvor Trængslen er stor,
Lys Fred, o lys Fred paa den blødende Jord!
Tør Graad af hvert Ansigt, gyd Haab i hvert Sind,
Driv Sorgen af Hjertet, luk Glæden derind.
Kom Fredsdue, kom fra Bethlehems Stad
Med lægende Urter og Olieblad!

Løft Øjet mod Stjernen, mod Stjernen, o se!
Hvor Himlen den lyser af Renhed som Sne!
Fald Sne, ja fald Sne, fald sagtelig ned,
Saa Jorden indhylles i Renhed og Fred!
Kom Fredsdue, kom fra Bethlehems Stad
Med lægende Urter og Olieblad!

Nels Andersen, Coalridge, Mont.

Reformationsgaven.

Hvad mon det bliver til? Naar vi Maalet de $60,000? Hvorfor hører vi intet fra Naarup? Lignende Spørgsmaal, forstaar jeg, bestræftiger Tankerne rundt omkring og med Rette.

Jo, de $60,000 er subskriberede.

Naar jeg saa længe har været taus, er det af forskellige Grunde. Blandt andre den, at jeg har ventet og ventet og været skuffet i Haabet om at høre fra en Del Menigheder, hvorfra jeg indtil Dato endnu ikke har faaet Indberetning om, hvad der er gjort med Hensyn til Reformationsgaven. Det er dog endnu mit Haab, at vi snart skal høre fra dem; thi alle Menigheder burde dog være med i denne stor: og for vor Kirke saa betydningsfulde Sag. Nogle siger: „Vor Menighed er saa lille, derfor kan vi ikke være med." Det passer ikke, der maa være en anden Aarsag, hvor en Menighed slet ikke er med. Lad mig t. Eks. vise, hvad nogle ganske smaa Menigheder har gjort, som ikke kan regnes blandt de velstaaende.

En Menighed paa 65 konfirmerede Medlemmer	$495.00
En Menighed paa 45 konfirmerede Medlemmer	280.00
En Menighed paa 40 konfirmerede Medlemmer	385.00
En Menighed paa 18 konfirmerede Medlemmer	200.00

Jo, alle Menigheder kan yde noget, blot der er Lyst og Villie dertil. Hvor vilde det være skønt, naar den endelige Rapport skal gives, om alle Menigheder i Den forenede Kirke havde været med i Forhold til Størrelse og Evne. Mere end noget andet vilde dette styrke den gensidige Tillid og Samfundsfølelse.

Medens det har været en Skuffelse for mig, at man paa Steder har vedblevet at udsætte Sagen, skal jeg som en lille Julehilsen meddele „Danskeren"s Læsere, at jeg ikke har levet udelukkende paa Skuffelser.

Til Dato er der i de respektive Kredse subskriberet:

Atlantic Kreds	$2,212
Ill. Mich. Kreds	8,059
Wis. Kreds	10,855
Iowa Kreds	15,294
Minn. Kreds	8,634
N. Dak. Kreds	7,315
Nebr. Kreds	16,545
Pacific Kreds	1,285
	$70,199

Kvitteringer i Bladene, for hvad der er indbetalt af Reformationsgaven, har jeg selvfølgelig læst med særlig Interesse, og modtaget som en venlig Hilsen fra Giveren. Det har været en Glæde at se den Velvillie, der er lagt for Dagen ved de allerede indsendte $13,462. Al Subskription skal jo være indbetalt før 1. Maj 1917. Men da hurtig Hjælp er dobbelt Hjælp, idet Renter paa Banken spares, bedes alle, som kan, indsende det subskriberede Beløb saa hurtigt, som muligt.

En velsignet Julehøjtid være eder alle tilønsket.

Eders
J. P. Naarup.

Reformationsfesten.

Emner.

I Samklang med det Arbejde, der øves i de andre lutherske Kirkesamfund, for at Aaret 1917 kunde blive et Festaar ud over hele Linien, vilde vi ogsaa tilstynde, at der holdes Møder Aaret igennem, hvor Reformationen og særligt saaledes, som den knyttes til Luthers Liv og Virksomhed, kan blive Genstand for Drøftelse.

For at give et lille Bidrag dertil, har Komiteen udvalgt Emner, som kunde lægges til Grund for Foredrag Aaret igennem. Særligt tænkes her paa Ungdomsforeningerne, hvor det ofte kniber med at finde Stof for Møderne. Luthers Levned kunde lægges til Grund for Studium og blive til megen Velsignelse, thi der mangler i høj Grad Kendskab til Kirkens Historie iblandt den opvoksende Slægt, og vi har vor Del af Skylden.

Enten kan Emnerne bruges, som de foreligger, eller ogsaa man kan selv vælge andre, som man synes bedre om, blot der bliver gjort noget, saa Aaret kan faa sit Præg.

Emnerne er valgt saaledes, at hvert tredie er af vægtigere Indhold, og hvis hele Rækken ikke ønskes, kan de to foregaaende enten skydes ud eller inddrages under det tredie. Saaledes kunde hele den Tidsperiode gøres til Genstand for Studium igennem Aaret.

Desuden har vi forsøgt at gøre Emnerne af mere almindelig Art men med historiske Henvisninger, saaledes at Anvendelsen er antydet i selve Emnet. Det vil hjælpe til at værge imod, at det bliver en blot historisk Fremstilling uden praktisk Anvendelse.

Hensigten med at udsende disse Emner har været at hjælpe der, hvor man trængte til Hjælp, i Erkendelsen af, at hvorvel mange ikke behøver saadan Hjælp, er der ogsaa dem, som kan trænge til en Haandsrækning i Arbejdet.

Komiteen.

* * *

P. S.: Ovennævnte „Emner" vil blive sendt til alle Samfundets Præster inden Nytaar. Andre, der maatte ønske dem, kan faa dem frit tilsendt ved Henvendelse til Programskomiteen, in care of Dan. Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

„Hvorfor jeg tror paa Jesus Kristus."

Om Aftenen den 15. Oktober holdt Biskop Østenfeldt ved et K. F. U. M.s Møde i „Bethesda", København følgende Tale over ovenstaaende Emne. Han sagde, at som Barn troede han, fordi hans Forældre troede. Men dette tilfredsstillede kun en Tid. Saa opdager man forskellige Ting, der tilskynder til Eftertanke. Man ser, at de Folk, der indtager en førende Plads, kaldes Kristne, skønt de ikke er bekendende Kristne. Man ser at ivrige Budbringere gaar ud rundt omkring til de Egne, hvor Guds Evangelium ikke har lydt før. Og en af vor Bekendtskabskreds bliver Kristen og derved en hel anden. Han bander ikke længere og indrømmer nu sine Forseelser.

Og man kommer til at tænke over, at nu er der gaaet saa mange Hundrede Aar, men alligevel er Kristusnavnet for mange et stort Navn. Og hvad der er endnu mærkeligere: De, der ikke vil have noget med det Navn at gøre, bekæmper det ivrigt. Saadan plejer man ikke at stille sig overfor en, der forlængst er gaaet i Graven.

Man møder Vanskeligheder og Tomhed og trænger til Frelse derfor. Saa læser man maaske Menighedens Bog og støder paa de mange Undere. Men dem maa man ikke opfatte som Fabler og Eventyr; Jesus gjorde sine Undere, fordi han ynkedes over Menneskene og vilde hjælpe dem. Man læser om hans Fasthed; han skiftede ikke Sind efter Omgivelserne, som visse aandelige Førere gør det.

Men med alt dette naar man ikke videre end til at betragte ham som Føreren, før man gaar videre og ser sig selv og opdager man er en Synder. Undersøg en lille Bestanddel af dig selv, f. Eks. nogle faa Timer. Hvordan brugte du dem? Talte du unyttige eller endog skadelige Ord? Gjorde du noget, du maatte fortryde. Eller tænk paa Forholdet til andre Mennesker.

Har man set det, gælder det at være lydhør overfor Guds Kalden.

Da jeg saa jeg var en Synder, klyngede jeg mig til Jesus, rent eksperimenterende. Men Forsøget lykkedes.

Han gav mit Hjerte Fred. Han greb ind i mit Liv og gjorde mig til sin. Derfor tror jeg paa Jesus.

Om de forberedende Øvelser, om jeg saa maa sige, og om det, der kom bagefter, kan jeg sige lidt. Men om selve Begivenheden kan jeg kun sige, at det var ham, og ikke mig.

Og han gav mig det jeg ikke kunde undvære: Et evigt Haab. Han gjorde mig til Medarving.

Derfor tror jeg paa Jesus Kristus.

Fra Styrelsesmødet i Fremont, Nebr.

Nebr. Kredsstyrelse holdt Møde i Fremont, Nebr., den 13. Dec. Fra dette Møde berettes følgende:

En ny Arbejder melder sig. Mr. N. J. Johnsen fra St. Paul, Nebr., R. 1, havde indsendt Ansøgning om Antagelse som Missionær og Bogsælger i Kredsen. Styrelsen bevilligede hans Ansøgning med endelig Godkendelse af Kredsmødet i Omaha 1917. Vi anbefaler Mr. Johnsen paa det bedste. Præster og Menigheder, der ønsker hans Besøg, kan henvende sig til ham eller til Kredsstyrelsen.

Fra Kennard Missionen kan oplyses, at der for Tiden bygges Præstehus paa Menighedens Byggegrund. Det viste sig umuligt for Præstefolkene at leje et passende Hjem, hvorfor det blev nødvendigt at bygge. Huset — en syv Værelses Lejlighed — er saa nær færdigt, at det ventes taget i Brug til Jul. Befolkningen har taget et godt Løft med Hensyn til Betalingen af Bygningen, idet der er subskriberet ialt 1018 Doll. Der vil komme til at hvile en Gæld paa Ejendommen af ca. 500 Doll. Om nogen af Kredsmissionens Venner skulde have en Gave at yde, eller Tilbud om et rentefrit Laan, vil det blive modtaget med Tak. Iøvrigt glæder vi os over, at Arbejdet i Kennard er fredet saa godt fremad, som det er. Der meldes om godt Kirkebesøg, og at der allerede er 54 Sjæle i Menigheden, 35 a 40 Børn i Søndagsskolen. Vi ønske Menigheden i Kennard med deres Præstefolk Lykke og Velsignelse til at fremme Herrens Værk.

Kun et endnu. Det flider haardt paa Kredskassen. Vore maanedlige Udgifter har været ca. 150 Doll. den sidste Tid. Kassen maa ikke gaa tom. Vore Arbejdere maa have deres Løn og have den i Tide. Derfor ..... og „Gud elsker en glad Giver." Hilsen

L. Jensen, Formand.
L. Vedsted, Kasf.
M. Th. Jensen, Sek.

NB. Ovenstaaende er fra Styrelsen, det følgende gaar paa min egen Regning. Vi har ellers for lange Tider haft det saa godt med Indhold i Kredskassen. Den er heller ikke helt tom endnu, men det, der foruroliger os noget, er, at Missionsmøderne er nu snart forbi for Efteraarets og Midtvinterens Vedkommende, og saa hører Missionsofringerne op. Hvorfra kommer saa Tilskuddet til Kassen? — Ja. det maa komme mest fra private Mænd og Kvinder i Kredsen. Den Side af vor Gudsdyrkelse er noget forsømt. Hvorfor ikke rette lidt paa det. Send din Gave privat til Kasf. eller giv den til din Præst, han sender den med Glæde. Der var en, da han hørte det, der lagde 5 Dollars, der var to, som lagde mere end det. Det var Begyndelsen. Nu er vi færdige til Fortsættelsen. Og saa. En glad Jul og et godt Nytaar til alle Arbejdere! Bed og Arbejd! De, der staar ledige, saar det næppe.

M. Th. Jensen.

Et Budskab.

Sørine Klyver.

Jeg fik det dejligste Budskab i Kvæld,
Som nogen Tid tænkes kan.
Det var som et eneste rislende Bæld
Af Livets Krystalklare Vand.
Og jeg, som var træt og mødig i Hu
Og tyktes mig slagen i Døgnets Nu,
Fik Takkesangen i Mund.

Det lød: Jeg haaber, at jeg kommer hjem
Til Julen, min kæreste Mo'er.
Min Tid er lidt knap, men jeg naar nok frem,
Og saa bliver Glæden vist stor.
Thi kan jeg den maale med Tanken min,
Da ved jeg, kære, den er og din,
Thi Julen er Barnets Fest!

Jeg er jo ej Barn, men moden Mand,
Dog Barn vil jeg nævnes for dig.
Og ved du, kære, hvad der er sket,
Aah Moder kær, ja med mig:
Jeg har mig givet min Frelser hen,
Nu Jesus Christ er min bedste Ven,
Med ham vil jeg gæste dit Hjem.

Jeg vidste det ikke, aah Moder kær,
At han vilde favne mig saa.
Jeg syntes hver Gang, jeg kom ham nær,
Jeg kunde ham ikke naa;
Men Juleaandens det bløde Sind
Fik vejre min Sjæl som en Pinsevind,
Og salig er Julens Fest.

Jeg sad saa stille, men i mit Bryst
Som tusinde Vandes Lyd
Jeg syntes at høre fra Kyst til Kyst
Engle Hærskarenes Fryd
Om Fred og Frelse paa faldne Jord
Ved Jesus Krist, som i blandt os bor,
Vor himmelske Julegæst.

Danmark.

Saadan er Silkeborgs Raadmænd ikke! „Silkb. Av." protesterer indigneret mod Rigtigheden af „Aalb. Stiftst."s Meddelelse om, at et Byraadsmedlem fra Silkeborg forleden var i „lystigt Selskab" i Aalborg og endte hos Politiet. Bladet kan oplyse, at „ingen af vore Byraadsmedlemmer har Forretning i Aalborg, lige saa lidt som nogen af disse har været med til den „glade Aften i Aalborg."